

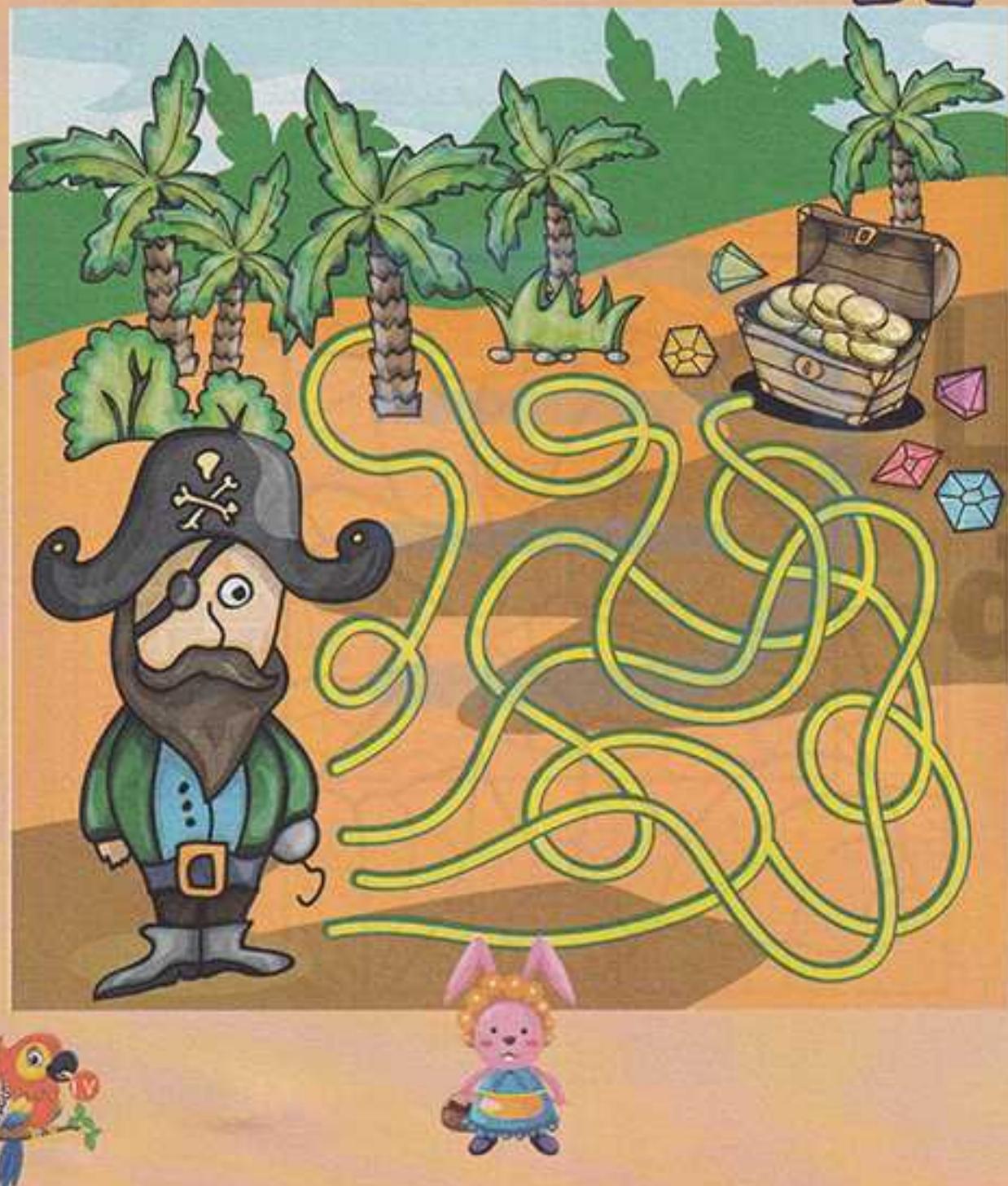
یه خوب با بازگ

با بازگ خویم
خورشیدین غریبیم
صدات چه دلشیمه
حرفات به دل می شینه
آدم می خواهد همیشه
کنار تو پشینه
وای که چه مهربونی
برام عزیزه جوئی
قصه برام همیشه
از قدیما می خوئی
خدائنه همیشه
تو باشی در کنارم
خودت که خوب می دوئی
من با تو غم ندارم

نموده اند
نموده اند
نموده اند



به چیزهایی کمک کنید تا از مسیر درست به صندوقچه برسد.



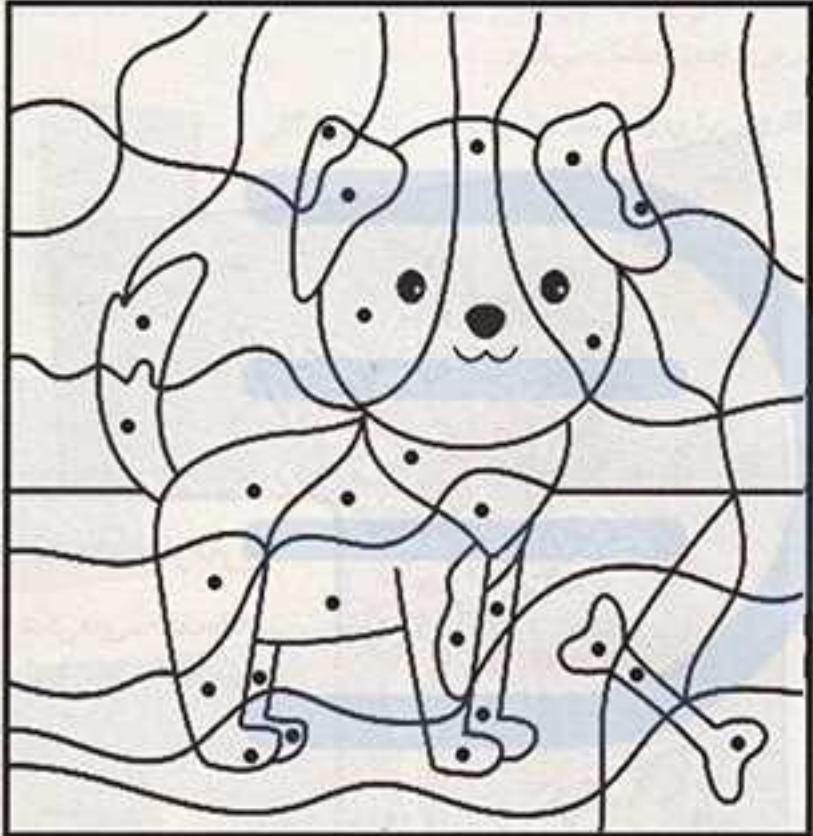
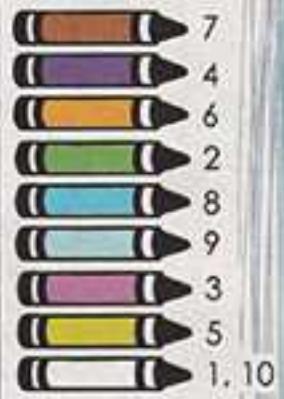
به کلاه قرمزی کمک کنید تا به میوه‌ی روی درخت برسد.



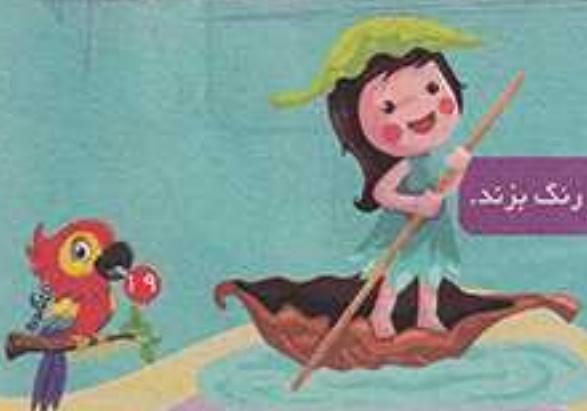
داد رنگی



با توجه به اعداد، تصویر را رنگ بزنید.



به کتف گمک گمک تا قسمت‌های نقطه‌دار را رنگ بزنید.



۱۴

۱۵

قکه چسبان (کلار) غذاهای خشک

برای درست کردن این شکل می توانید از غذاهای خشک کوچک، بزرگ، منحنی و صاف استفاده کنید.

چه کار کنید:

- ۱- طرحی را به آرامی روی مقوا بکشد.
- ۲- مقدار کمی چسب روی طرح بریزید. هر بار بیشتر از شش تا هشت نقطه‌ی کوچک چسب نریزید چون خشک می‌شود.
- ۳- ماکارونی را روی چسب‌ها بچسبانید تا طرح کلی تصویر را به دست آورید.
- ۴- چسب را روی طرح بریزید و آن را با غذاهای خشک پر کنید تا تصویری درست شود.



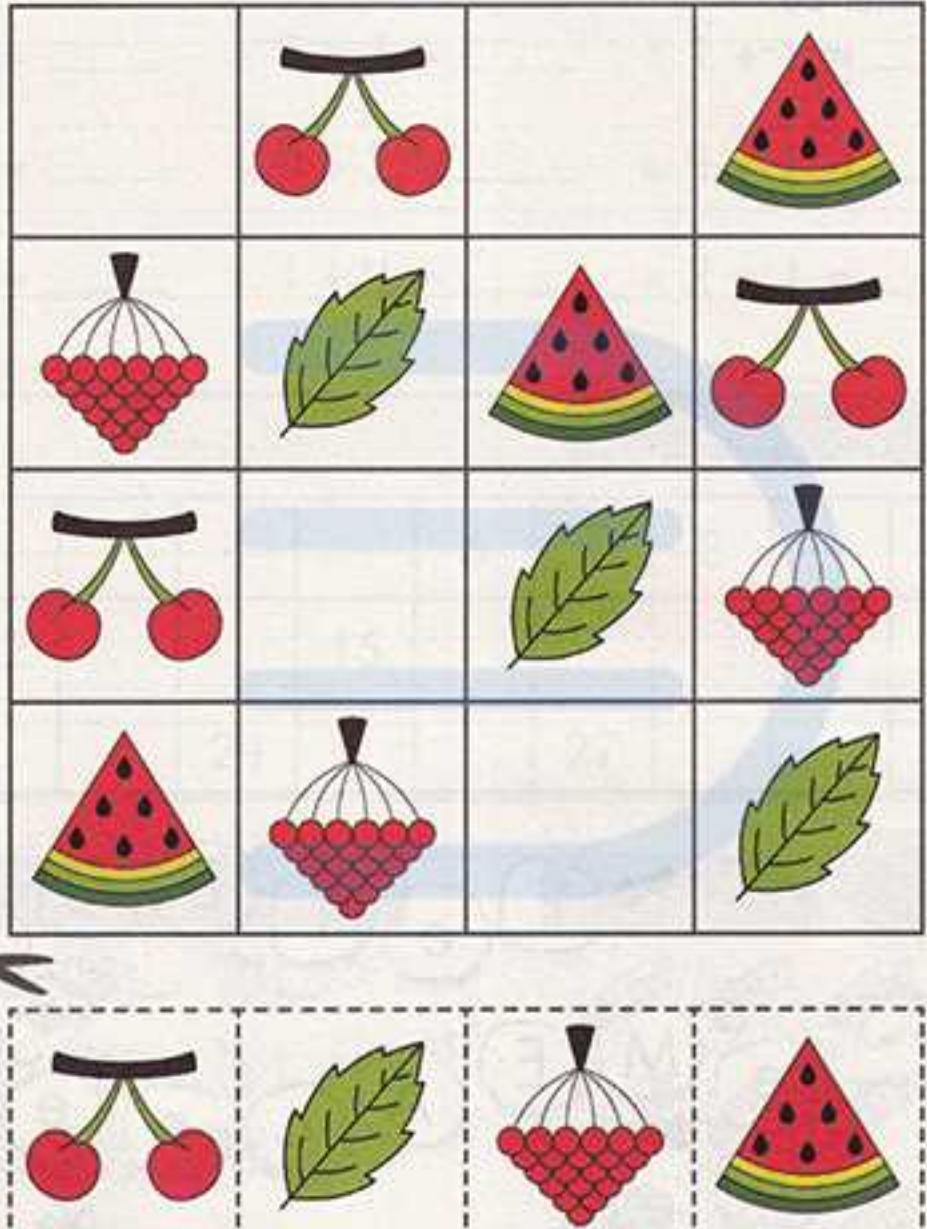
آنچه که نیاز دارد:

- شکل‌های مختلف ماکارونی، لوبیا، درت، دانه‌ها و برنج
- مداد
- چسب
- مقوا
- مازیک (اختیاری)



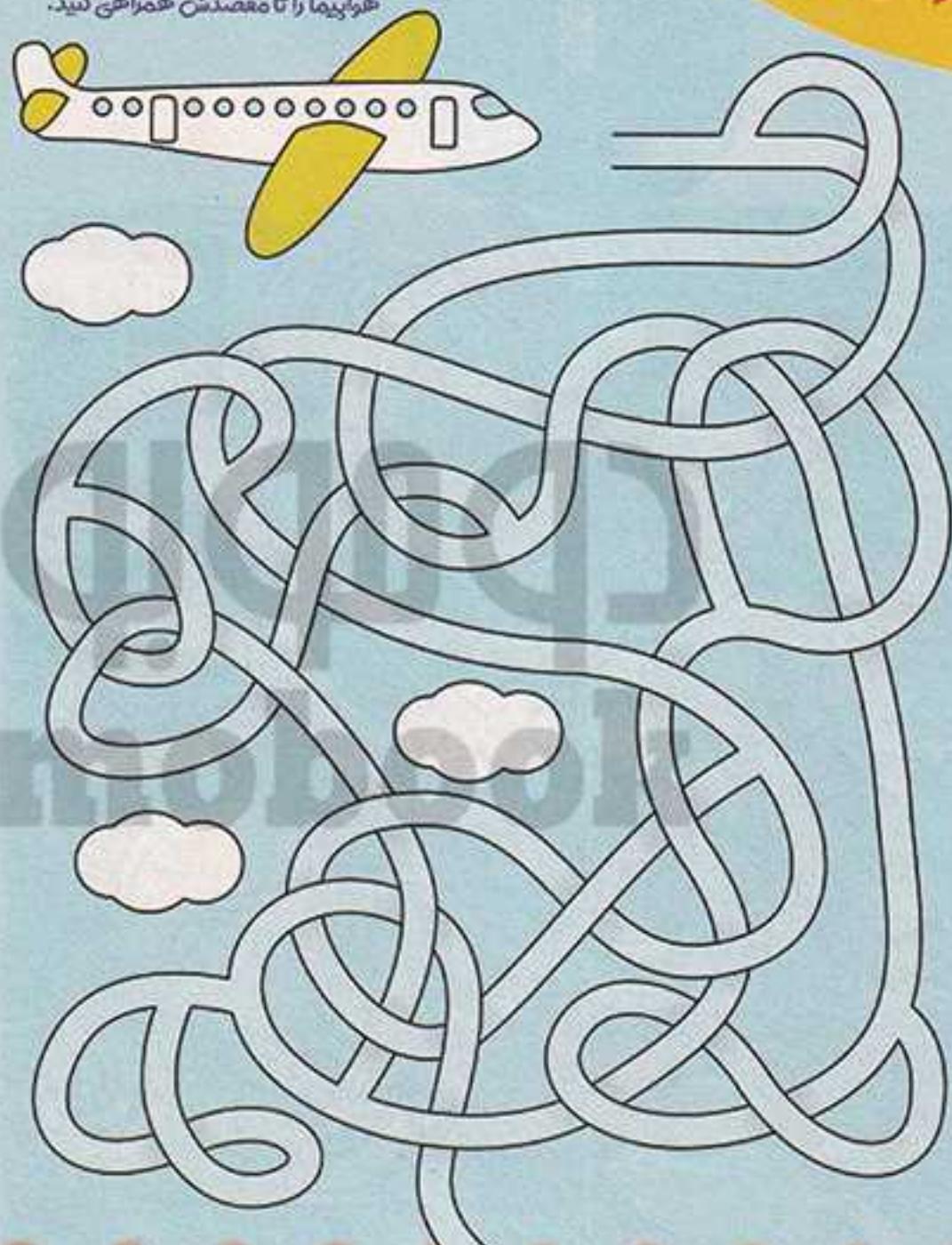
بودکوی اشعار

در جای خالی، شکل مناسب را بگذارید.



بازی هاز

هوایپرما را تا مقصدش همراهی کنید.





چند تا برگ دیگر را هم به همین میورت خورد و بمسمت خانه‌اش رفت. مدتنی که گذشت دهان خفاش پر از زخم و تاول شد. گلوبیش می‌سوزخت.

پیش دکتر حیوانات رفت و هاجرا را برای او توضیح داد. دکتر که از این همه بی‌فکری خفاش متعجب شده بود برای قرص و دوا تجویز کرد و گفت: تو تا مدت‌ها باید از این داروها استفاده کنی تا حالت مثل اول شود. تا همین‌جا هم شانس آور دی که خفه نشده، عقل هم خوب چیزیما نهادنها قدرت بلند نمی‌شد بلکه داشتن خودت را به کشتن می‌دادی...

نویسنده: هدیه افشار
تصویرگر: می‌گان زندی فر

خفاش تنها پرنده‌ای بود که دندان داشت. او همیشه بابت این ویژگی اش خوشحال بود و به همه می‌گفت که من یک پرنده‌ای خاص هستم.

اما او یک آزو داشت و این بود که قدش بلند شود.

او از این‌که یک پرنده‌ای کوتاه بود، خیلی ناراحت بود ولی، این را به کسی نمی‌گفت. یک روز که از جایی آویزان بود چشم به نقطه‌ای دوخت و با خودش گفت یعنی من یه روزی بلندترین پرنده‌ای دنداندار دنیا شوم. آن وقت دیگر چیزی کم ندارم.

او در همین فکرها بود که چشمش به زرافه‌ی بلندقد افتاد که در حال خوردن برگ درخت تبغ‌دار افتاد. همان طور که به او نگاه می‌کرد ناگهان فریاد زد، آخ جون پیدا کرد، بیترین و راحت‌ترین راه همینه برگ درخت تبغ‌دار!

او با خودش فکر می‌کرد که اگر از برگ درخت تبغ‌دار بخورد حتماً به زودی مانند زرافه شود و تأثیر آن‌هاست که زرافه‌ها همیشه قدبلند هستند. و لتنی که زرافه غذاش را خورد به سمت خانه‌اش رفت.

خفاش بی‌معطانی به سمت برگ درخت تبغ‌دار پر کشید. برگ‌ها را از نزدیک نگاه کرد، با خود گفت: خب من که گیاه‌خوار هستم دندان هم دارم دیگه هیچ مشکلی برایم پیش نمی‌آید. یکی از برگ‌ها را با اختیاط کند، به دهانش گذاشت و از تبغ تیغی بودن آن آرده شد.

اما به یاد خواسته‌اش افتاد، سپس برگ را به زور و ناراحتی قورت داد.

دانستا

آرزوی دست‌نیافتنی یک خفاش

